

2005. június 7., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL
JAVASOLT SZÖVEGA PARLAMENT
MÓDOSÍTÁSAI

(6) A Hatósághoz bármely magánszemély fordulhat személyes adatainak feldolgozásával kapcsolatos jogainak és szabadságainak védelmére vonatkozó kérelemmel.

A Hatóság tájékoztatja az érintett személyt kérelme ügyének fejleményeiről.

(7) A Bizottság tájékoztatja a Hatóságot a véleményei és ajánlásai nyomán tett lépésekről. E célból jelentést készít, amelyet eljuttat az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is. A jelentést közzé kell tenni.

(8) A Hatóság éves jelentést készít a harmadik pillérben az egyének személyes adataik feldolgozása során való védelmének állapotáról, és azt eljuttatja az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak. A jelentést közzé kell tenni.

Módosítás 31

4g. cikk (új)

4g. cikk**Az Europol és az Eurojust jelentései****Az Europol és az Eurojust az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak éves jelentést nyújt be.**

P6_TA(2005)0218

A Közösség pénzügyi érdekeinek védelme és a csalás elleni küzdelem**Az Európai Parlament állásfoglalása az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről és a csalás elleni harcról (2004/2198(INI))**

Az Európai Parlament,

- hivatkozással a Bizottság és az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) korábbi éves jelentéseivel összefüggő állásfoglalásaira,
- a Bizottságnak a Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről és a csalás elleni küzdelemről szóló jelentésének (COM(2004)0573) és mellékleteinek ismeretében, (SEC(2004)1058, SEC(2004)1059),
- a Bizottságnak a Közösségek pénzügyi érdekeinek védelme és a csalás elleni küzdelemről szóló cselekvési tervvel (2004-2005) kapcsolatos közleménye ismeretében (COM(2004)0544),
- az OLAF-nak 2004. júniusában befejeződő jelentési évre ⁽¹⁾ vonatkozó tevékenységi jelentése ismeretében,
- az OLAF Felügyeleti Bizottságának ⁽²⁾ a 2003. június és 2004. július közötti jelentési időszakra vonatkozó tevékenységi jelentése ismeretében,

⁽¹⁾ http://europa.eu.int/comm/anti_fraud/reports/olaf/2003-2004/en2.pdf.

⁽²⁾ A dokumentumot 2005 januárjában elektronikus úton juttatták el a Bizottság titkárságának, és francia nyelvű változata az OLAF honlapjáról letölthető.

2005. június 7., kedd

- az Európai Számvevőszék 2003-as ⁽¹⁾ költségvetési évre vonatkozó éves jelentése ismeretében,
- hivatkozással az EK-Szerződés 276. cikkének 3. bekezdésére és 280. cikkének 5. bekezdésére,
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
- a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésének és a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság, valamint a Regionális Politikai Bizottság véleményének ismeretében (A6-0151/2005);

A jelzett szabálytalanságok és csalások hatóköre

1. megállapítja, hogy 2003-ban a tagállamok a saját eszközök, mezőgazdasági kiadások és strukturális intézkedések területén összesen mintegy 922 millió EUR értékben jelentettek szabálytalanságot és csalást; a tagállamok által Brüsszel felé átadott számok a következőképpen bonthatók fel:

- saját eszközök: 269,9 millió EUR (2002. év: 341,9 millió EUR),
- EMOGA-Garancia: 169,7 millió EUR (2002. év: 198,1 millió EUR),
- strukturális intézkedések: 482,2 millió EUR (2002. év: 614,1 millió EUR);

2. megállapítja, hogy 2002-ben a jelentett teljes kárösszeg összesen 1,15 milliárd EUR-t tett ki és ezzel magasabb volt, mint 2003-ban; emlékeztet arra, hogy a károk nagyságrendjében évről évre megjelenő ingadozás jelentőségét nem szabad túlértékelni, és ezeket számos tényező befolyásolhatja;

3. kiemeli egyébként, hogy hosszabb időszakon át vizsgálva, a kárvolumen az EMOGA területén egyértelműen csökkenő mértékű, míg a strukturális alapok területén erős növekedés figyelhető meg; így például 2000-ben a jelentett kárvolumen az EMOGA területén még 474,6 millió EUR, míg a strukturális alapokhoz kapcsolódóan 2000-ben csak 114,3 millió EUR volt, időközben a csalási statisztikában a két terület viszonylagos jelentősége majdnem fordítottá vált;

4. felhívja a tagállamokat, hogy tegyék meg a szükséges lépéseket a strukturális alapok ellenőrzési és kezelési rendszereinek fejlesztése érdekében, és biztosítsák a csalás kockázatának jelentős csökkenését, valamint a 1681/94/EK rendelet ⁽²⁾ előírásainak teljes betartását, különös tekintettel az időben történő világos és teljes értesítési eljárásra;

5. megállapítja, hogy az OLAF a jelentés időszakában 637 új esetet vett nyilvántartásba és az összes, 2004. június 30-án még folyó vizsgálat tárgyát képező eset pénzügyi hatását 1,37 milliárd EUR-ra becsülték;

6. megállapítja továbbá, hogy az összes olyan esetről, amelyekre vonatkozóan az OLAF jelentési időszakának végén (2003. július-2004. június) nyomon követési intézkedéseket tett, a károk nagysága 1,76 milliárd EUR-t tett ki ⁽³⁾;

7. megállapítja, hogy az OLAF jelentési időszakának végén 55 vizsgálat az új tag- és csatlakozásra váró államban folyt; ezek a vizsgálatok mindenekelőtt a külső segítségnyújtás, a cigaretta és a mezőgazdaság területét érintették; hangsúlyozza ebben az összefüggésben a csalás elleni koordinációs rendszer hasznosságát;

8. sajnálatát fejezi ki a Bizottság és az OLAF által előterjesztett jelentések eddigi nehéz összehasonlíthatósága miatt, üdvözli a jelentéstételi időszakok mostantól tervezett összehangolását.

⁽¹⁾ HL C 293., 2004.11.30., 1.o.

⁽²⁾ A szabálytalanságokról és a strukturális politika finanszírozása keretében jogtalanul kifizetett összegek behajtásáról valamint egy vonatkozó információs rendszer felállításáról szóló 1994. július 11-i 1681/94/EK bizottsági rendelet (HL L 178., 1994.7.12., 43. o.).

⁽³⁾ Az OLAF és elődszervezete által vizsgált összes eset által okozott pénzügyi kárt 5,34 milliárd EUR-ra becsülik (ld. SEC(2004)1370, II. függelék).

2005. június 7., kedd

Túlzottan vagy jogtalanul kifizetett pénzeszközök behajtása

9. emlékeztet arra, hogy a saját eszközök, mezőgazdasági kiadások és strukturális intézkedések területén 2003-ból és korábbi évekből összesen 3 milliárd EUR-t kell újra behajtani ⁽¹⁾;

10. kéri a csalások típusai defincióinak és kimutatásuk módszereinek egyszerűsítését; felhívja a Bizottságot és az OLAF-ot, hogy egyezzenek meg a mezőgazdasági szektoron belüli munkamegosztásban, amely után az OLAF a jövőben a vizsgálatok folytatásáért, a Mezőgazdasági Főigazgatóság pedig a visszanyeréséért lesz felelős;

11. ugyanígy emlékeztet az Európai Számvevőszék 3/2004. speciális jelentésére a Közös Agrárpolitika keretében az előírásokat megsértő kifizetések behajtásáról ⁽²⁾; eszerint 1971 és 2004. szeptembere között az ágazatban 3,1 milliárd EUR-s nagyságrendben jelentettek szabálytalanságot; 626 millió EUR-t (20,2 %) a kedvezményezettekől behajtottak, 156 millió EUR-t (5 %) az EMOGA-nak és 144 millió EUR-t (4,6 %) a tagállamoknak kellett viselniük; eszerint még 2,2 milliárd EUR-t (70 %) kellene behajtani;

12. a tagállamok elsődleges felelősségét hangsúlyozza a feleslegessé vált költségvetési források haladéktalan és hatékony visszavonásáért; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a tagállamok e felelősségnek eddig nem tettek kielégítő mértékben eleget, és különösen a Bizottsággal szembeni jelentéstételi kötelezettségeiket csak részben teljesítették;

13. üdvözli a „Behajtás” munkacsoport munkáját a mezőgazdaság területén levő kinnlevőségek feldolgozása terén, amelynek 2005. márciusáig mintegy 4 000 esetet kellene feldolgoznia; ebben az összefüggésben köszönetet mond az Európai Számvevőszék 3/2004. speciális jelentéséért, amely a Közös Agrárpolitika keretében az előírásokat megsértő kifizetések behajtásával foglalkozik;

14. üdvözli azt az előrelépést, amelyet a „Behajtás” munkacsoport ért el időközben; megállapításra került, hogy a 2,18 milliárd EUR-ból 812 millió EUR-t folyó bírósági eljárás miatt zároltak és 247 millió EUR-t a tagállamok behajthatatlannak tekintenek (pl. csőd miatt); ebből következően jelenleg 1,12 milliárd EUR-t kellene behajtani;

15. üdvözli, hogy az egyedi esetek konkrét vizsgálata révén a behajtandó összeget 1,12 milliárd EUR-ról tovább lehetett csökkenteni 765 millió EUR-ra (pl. a dupla megnevezések elkerülésével);

16. megállapítja, hogy a munkacsoport elemzése szerint az említett 765 millió EUR-ból 115 millió EUR-t az EMOGA-ra, 650 millió EUR-t azonban a tagállamokra kell terhelni; erről a tagállamokat levélben már értesítették;

17. kritizálja, hogy azok az országok, amelyeknél a jelentett szabálytalanságok a legnagyobb pénzügyi kárt jelentik (2003: Spanyolország 112 367 457 EUR, Olaszország 16 896 556 EUR és Franciaország 12 221 826 EUR) gyakran a legalacsonyabb behajtási arányt mutatják fel (2003: Spanyolország 4,9 %, Olaszország 13,9 % és Franciaország 15,6 %); az export-visszatérítések esetében Spanyolország a kár nagyságrendjének majdnem 50 %-áért felelős (2003: 8 694 350 EUR a teljes 17 514 557 EUR-ból), de csak 9,3 %-ot hajtott be;

18. reméli, hogy a 2003-ban bevetett akciócsoport – amelynek feladata az 1999-nél régebbi esetek kivizsgálása – hozzájárul majd a kintlévőségek egy részének behajtásához;

19. ismételt emlékeztet ⁽³⁾ az Európai Közösségek Bíróságának joggyakorlatára, amely már 1990. október 11-i ítéletében (C-34/89 sz. ügy, Olasz Köztársaság/Bizottság) ⁽⁴⁾ figyelmeztette a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe általános gondossági kötelezettségüket;

⁽¹⁾ Az OLAF Case Management rendszeréből kitűnik, hogy 1999 és 2004 között 100 millió EUR-t hajtottak be. Ez ugyanebben az időszakban a pénzügyi károk 1,87 %-ának felel meg, amelyet 5,34 milliárd EUR-ra becsülnek.

⁽²⁾ HL C 269 2004.11.4., 1.o.

⁽³⁾ Ld. a Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről és a csalás elleni küzdelemről szóló 2004. március 30-i állásfoglalásának 22. pontját, 2002. évi éves jelentés (HL C 103. E, 2004.4.29., 435. o.).

⁽⁴⁾ EBHT 1990, I-3603. o.

2005. június 7., kedd

20. úgy ítéli meg, hogy amennyiben a szabálytalan kifizetések behajtása négy éven belül (közigazgatási eljárás) ill. nyolc éven belül (bírószági eljárás) nem történik meg, az a gondossági kötelezettség komoly megsértését jelenti; az érintett országot kötelezni kell, hogy az adósság összegét maga teremtsse elő; így a tagállamokat ösztönzik arra, hogy idejében átvegyék a felelősséget és a pro-aktív hibákat megszüntessék; ez az eljárás a Bizottság munkáját is megkönnyítené, melynek a Parlament felé elszámolási kötelezettsége van; ezért üdvözli a Bizottság ebbe az irányba mutató javaslatait ⁽¹⁾;

21. üdvözli továbbá a Bizottságnak a „fekete lista”-rendszer tökéletesítésére irányuló szándékát, felhívja a Bizottságot, hogy vizsgáljon meg minden lehetőséget e forrásnak a csalás elleni küzdelem hatékony eszközévé való alakítása és adott esetben mezőgazdasági területen túlmenő bővítése érdekében; Németország, Franciaország, Ausztria, Hollandia, Spanyolország és az Egyesült Királyság már élnek ezzel a lehetőséggel;

22.

23. reméli, hogy ezen jelentés alapján sor kerül annak megfontolására, hogy a jelenlegi rendszer jelentős átalakítására, vagy egy hatékonyabb eszköz létrehozására van-e szükség;

24. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy egy sor tagállam, különösen Németország, Franciaország és Spanyolország jelentési kötelezettségüket nem teljesítik az előírt határidőn belül; az esetek 90 %-át csak két éven belül juttatják el a Bizottsághoz, ami a helytelenül kifizetett összegek behajtásának kilátásait hátrányosan befolyásolja;

25. hivatkozik arra, hogy az OLAF legújabb tevékenységi jelentéséből kiderül, hogy az összes, az OLAF által az utóbbi öt évben feldolgozott eset kár volumenét a vizsgálók 5,34 milliárd EUR-ra becsülték; megállapítja, hogy ebből eddig mintegy 100 millió EUR-t sikerült behajtani; ez a becsült kárösszegnek csak 1,87 %-át jelenti; az OLAF-tól elvárja az alacsony behajtási arány okainak elemzését a hivatal által feldolgozott esetekben.

Csalások hamisított vajjal

26. emlékeztet arra, hogy az 1999-ben feltárt úgynevezett Italburro-eset (hamisított vaj) kapcsán a közösségen belül keletkezett pénzügyi kárt több mint 100 millió EUR-ra teszik; és aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy mindeddig a 100 millió EUR-ra becsült kár kevesebb mint 10 %-a került behajtásra a tagállamoktól (Belgium, Németország, Franciaország); ez a gondoskodási kötelezettségének súlyos megsértését jelentheti a tagállamok részéről;

27. kifogásolja, hogy máig nem egyértelműek a hamisított vajból eredő egészségügyi veszélyek; emlékeztet továbbá arra, hogy a vajhamisítást leginkább véletlenül, a maffiához kötődő gyilkosságok felderítésekor észlelték, de nyilvánvalóan nem létezik rutinvizsgálat, hogy az effajta hamisításokat megelőzzék; javaslatokat vár a Bizottságtól arra vonatkozóan, hogyan lehet az élelmiszerhamisításból eredő egészségügyi veszélyeket csökkenteni;

28. felhívja a Bizottságot, hogy legkésőbb 2005. október 31-ig készítsen jelentést a büntető- és behajtási eljárásokról és az adott esetben előforduló egészségügyi veszélyekről, amely jelentés tartalmazza javaslatokat az élelmiszerhamisításból eredő egészségügyi veszélyek csökkentésére; emlékeztet arra, hogy a tagállamok, miután 2000-ben ezekre az ügyekre fény derült, megtagadták ezen felismerések közzétételét;

29. csodálkozva állapítja meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság állami hatóságai az érintett vállalkozások részére csak egy 141 737 EUR összegű visszafizetési követelést terjesztettek elő, amelyet időközben a vállalkozások megtámadtak, és hogy a belga és francia államügyészség öt év letelte után még egyszer sem indított büntetőeljárást.

⁽¹⁾ COM(2004)0489.

2005. június 7., kedd

A cigarettacsempészet elleni küzdelem

30. hivatkozik arra, hogy 2003-ban a tagállamok becslései alapján cigarettacsempészet miatt kb. 200 millió EUR-val kevesebb saját forrás folyt be, és a teljes kár még sokkal nagyobb lehet;

31. ezzel összefüggésben különösen üdvözli a Bizottság (Belgiummal, Németországgal, Görögországgal, Spanyolországgal, Franciaországgal, Olaszországgal, Luxemburggal, Hollandiával, Portugáliával és Finnországgal közösen) és a Philip Morris International (PMI) között a cigarettacsempészet elleni harcra vonatkozó egyezményét; ebben a vonatkozásban üdvözli a Bizottság sikeres együttműködését az OLAF-fal és üdvözli az OLAF akciócsoportjának jelentős támogatását a cigarettacsempészet elleni harc terén; a megállapodás a cigarettacsempészet hosszútávú megelőzésére ír elő lépéseket és megpróbálja megoldani a Közösség és a vállalat közti vitákat; ezen felül egy 12 éves periódus alatt a PMI 1,25 milliárd amerikai dollár körüli összeget fizet ki a Közösség és a tagállamok részére; felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy ezeket az összegeket a cigarettacsempészet elleni harcra fordítsák, beleértve a hamisításellenes tevékenységeket is; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot ezen bevételek jelentős részének felhasználására, és amennyiben szükséges nyújtson be egy előzetes vázlatot a költségvetés módosítására és javaslatokat a jogi alapok megteremtéséhez;

32. üdvözli, hogy Ausztria, Írország és Málta is csatlakozott az egyezményhez; minden további tagállamot az egyezményhez való csatlakozásra hív fel; felhívja a Bizottságot, hogy törekedjék arra, hogy ilyen egyezmény más cigarettagyártókkal is létrejöjjön; a tagállamoknak el kell tekinteniük attól, hogy külön megállapodást kössenek a gyártókkal, mivel a Bizottságnak nagyobb mozgástere van a tárgyalások során;

33. figyelmeztet, hogy a cigaretta esetében a növekvő adó egyrészt a fogyasztói magatartás megváltozásához (pl. olcsó termékek vásárlása) vezet, másrészt a magas adótétel további ösztönzést jelent az ezzel összefüggő bűnözésnek (pl. csempészet vagy hamisítás);

34. megállapítja, hogy az illegális kiskereskedelem (mindenekelőtt cigarettahamisítással) növekszik, amelynek leküzdése komoly nehézséget jelent;

35. utal arra, hogy a csempészek által használt útvonalakat ugyanolyan jól igénybe vehetik kábítószer-csempészek és egyéb csempészek is;

36. figyelmeztet, hogy a cigaretta árának különbsége a régi és az új tagállamok között vonzóvá teszi a csempészetet, bár az új tagállamokból régiekbe utazás esetén a magánjellegű utasforgalomban a dohányáru behozatala esetére mennyiségi korlátozás formájában átmeneti határidő került megállapításra, azonban az utasokat és a járműveket már csak szűrőpróbaszerűen tudják ellenőrizni;

37. ezért szükségesnek tartja, hogy az igazgatási együttműködés eljárását és az információcserét a tagállamok illetékes hatóságai között, de világszerte is, tovább kell javítani; a vámnyomozóknál a személyzeti hiányosságokat meg kell szüntetni és a vámhivatalokat megerősítve mobil készenléti erővel kell felszerelni, amelyeket a tagállamok a PMI-egyezmény eszközeiből finanszírozhatnak;

38. sajnálattal veszi tudomásul, hogy a tagállamok szervezeti egységei a hamisított cigarettákra és csempészeti tevékenységekre valamint a csempészeti csomópontokra (pl. Délkelet-Ázsia) vonatkozó ismereteiket nem adják tovább az OLAF-nak; felhívja a tagállamokat, hogy a Szerződés 280. cikke alapján vizsgálják meg, hogy az ilyen ismereteket az igazgatási együttműködés során hogyan lehetne az OLAF számára hozzáférhetővé tenni; a számvevőszéket az OLAF és a tagállamok közötti igazgatási együttműködés tökéletesítésére irányuló javaslatról szóló mielőbbi vélemény megtételére kéri; emellett annak vizsgálatát is kéri, hogy segítséget jelentene-e a csempészeti csomópontok megfigyelése érdekében saját OLAF-állomások felállítására;

2005. június 7., kedd

39. hivatkozik arra, hogy a JCO (vám-együttműködési intézkedések) eddigi tapasztalatai egyértelművé tették a tagállamok szolgálatai közötti jobb együttműködés előnyeit; javasolja, hogy ennek az együttműködésnek állandó munkacsoportok formájában adjanak tartósabb jelleget és az Europol-t a nemzetközi szervezett bűnözés ezen formája elleni küzdelemben jobban vonják be;

40. felhívja továbbá a Bizottságot, hogy terjessze ki az EU külső határain való működési együttműködésekért felelős ügynökség megbízatását a vámellenőrzések végrehajtására.

Együttműködés Svájjal

41. üdvözli az Európai Közösség és tagállamai által Svájjal a csalás elleni küzdelemmel ⁽¹⁾ összefüggésben kötött megállapodást; üdvözli a megállapodás kidolgozásában résztvevő valamennyi felet, beleértve az OLAF-ot is; a megállapodás előírásai sok olyan szempontot fednek, amelyeket a Közösségek pénzügyi érdekei védelmével kapcsolatos egyezmény második jegyzőkönyve tartalmaz, különösen az igazgatási együttműködésre, a házkutatásra, a lefoglalásra és a behajtásra vonatkozó rendelkezéseket; kinyilvánítja értetlenségét arra vonatkozóan, hogy ezt az 1997-jegyzőkönyvet a régi tagállamok közül három – Olaszország, Luxemburg és Ausztria – még mindig nem ratifikálta;

42. felkéri a Cseh Köztársaságot, Ciprust, Lettországot, Magyarországot, Máltát, Lengyelországot és Szlovéniát, hogy a fent nevezett jegyzőkönyvet gyorsan ratifikálják, ahogy azt Észtország (2005. február 3.), Litvánia (2004. május 28.) és Szlovákia (2004. szeptember 30.) már megtették;

43. ebben az összefüggésben ösztönzi a Bizottság javaslatának gyors elfogadását egy, a csalással és egyéb jogellenes cselekedetekkel szemben a Közösség pénzügyi érdekeinek védelmét szolgáló kölcsönös igazgatási együttműködésre vonatkozó európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾.

Az európai közszolgálati feladatok átadása magáncégeknek

44. emlékeztet arra, hogy különböző botrányok következményeként, amelyeknél a Bizottság által megbízott magáncégek részben az illetékes tisztviselők tudtával és jóváhagyásával pénzeszközöket rendeltetésszerűen használtak fel és odaítélési eljárásokat manipuláltak (ECHO-botrány, MED- botrány), már 1998 végén a következő előírást illesztették be a költségvetési rendeletbe: „A Bizottság és más szervek nem ruházhatnak át feladatokat más külső szolgálatoknak vagy szervezeteknek (függetlenül a formától és az októl) európai közszolgálati ügyekkel összefüggésben, a költségvetés végrehajtásával kapcsolatban; ez különösen érvényes a közbeszerzési szerződések odaítélésére vonatkozó jogosultságaira.” ⁽³⁾;

45. nem tartja elfogadhatónak, hogy a Bizottság ennek ellenére 1999. novemberében jóváhagyott harmadik országok javára történő együttműködés keretében a szolgáltatási, szállítási és építési megbízásokra olyan szabályokat, amelyek megengedték az úgynevezett beszerzési ügynökségek alkalmazását, amelyek aztán pályázati eljárásokat szerveztek, szerződéseket írtak alá és végkedvezményezett számára kifizetéseket folyósítottak;

46. elvárja, hogy a Bizottság 2005. szeptember 1-ig mutassa be az összes olyan szerződés listáját, amelyeket 2000 óta ilyen beszerzési ügynökségekkel kötöttek; ez a lista tartalmazzon adatokat a szerződés időtartamáról, odaítélésének eljárásáról és a mindenkor kifizetések nagyságáról.

Az OLAF munkájának prioritásai és perspektívái

47. emlékeztet arra, hogy az OLAF esetében is érvényesül a szubszidiaritás elve, tehát az is, hogy azokra a területekre koncentráljon, ahol a tagállamok szolgálatainak nincs hatáskörük vagy maguktól nem kellő mértékben lépnek fel;

⁽¹⁾ COM(2004)0559.

⁽²⁾ COM(2004)0509.

⁽³⁾ HL L 320., 1998.11.28., 1. o.; ld. ehhez még az HL L 248., 2002.9.16., 1. o., az 54. cikk, (1) bekezdését és az 57. cikk (1) bekezdését.

2005. június 7., kedd

48. ezen indokból ismételtelen hangsúlyozza – az OLAF által a szokásos működési területre vonatkozó szubszidiaritás elvének keretei között tett beavatkozás sérelme nélkül – a szervezeteken és intézményeken belüli vizsgálatok és azokkal összefüggésben a Bizottság által közvetlenül kezelt kiadások elsődlegességét;

49. utal arra, hogy az európai alkotmányról szóló szerződés III-274. cikkében megállapítja, hogy az Unió pénzügyi érdekének hátrányára elkövetett bűntettek leküzdéséhez az Eurojust-ból kiindulva egy európai ügyészség alkalmazható;

50. hangsúlyozza, hogy ezt a lehetőséget figyelembe kell venni a az OLAF további fejlesztését érintő viták során; elvárja Bizottságtól és a Tanácstól, hogy 2005. december 31-ig konkrét javaslatokat nyújtsanak be az OLAF jövőbeli szerepéről az Európai Főügyészséget és az Eurojustot illetően.

OLAF-vizsgálatok és az alapszabadságok védelme

51. emlékeztet az OLAF vizsgálatairól szóló 1999. május 25-i 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: „OLAF-rendelet”) (1) 10. preambulumbekzdésére, amely szerint a Hivatal vizsgálatai során az emberi jogokat és az alapvető szabadságjogokat teljes mértékben meg kell őrizni;

52. felhívja a Bizottságot és az Európai Csaláselleni Hivatalt, hogy teljes mértékben tartsák tiszteltben a sajtószabadságot, amint az biztosítva van a tagállamok jogszabályai és az emberi jogok védelméről szóló európai egyezmény 10. cikke által, beleértve az Emberi Jogok Európai Bíróságának az újságírók forrásainak védelmére vonatkozó ítélkezési gyakorlatát;

53. aggodalommal veszi tudomásul, hogy a Felügyeleti Bizottság értékelése alapján a jelenlegi, saját maga által meghatározott, vizsgálatokra vonatkozó OLAF-eljárási szabályok („OLAF-Manual”) nem elegendők a vizsgálatok által érintett személyek jogainak biztosítására és a vizsgálati eredmények bíróság előtti jogszerevése ilyen körülmények között veszélyeztetett; felhívja ezért a Bizottságot, hogy a küszöbön álló OLAF-reformmal összefüggésben megfelelő jogalkotási javaslatokat terjesszen elő e kételyek megszüntetése, valamint a jogbiztonság és a jogvédelem biztosítása érdekében.

Az OLAF és az ombudsman

54. hangsúlyozza a Bíróság jelentőségét a közösségi jogszabályok tiszteltben tartása, értelmezése és alkalmazása tekintetében, és annak a Szerződés 255. cikke szerinti bírói funkciói valamint az ombudsman feladatai alapján, amennyiben a közösségi szerveknél és intézményeknél felmerülő szabálytalan esetek megállapításáról és megszüntetéséről van szó;

55. tudomásul veszi az OLAF-főigazgató 2005. március 8-i véleményét, amely szerint az OLAF a 2485/2400/KJ eljárásban nem tudja az ombudsman ajánlását követni és elismerni, és hogy az ombudsmanhoz képest az 1840/2002/KJ panaszra vonatkozó vizsgálatokkal kapcsolatos perbe bocsátkozása során téves és félrevezető adatokat adott meg;

56. elvárja a Bizottságtól, hogy az ombudsman 2005. május 12-i különjelentésének és a Parlament még ehhez hiányzó állásfoglalásának tegye meg a szükséges lépéseket adott esetben a beszámoló miatti felelősségre vonás és az OLAF szavahihetőségének helyreállítása érdekében.

Eljárás az OLAF főigazgatójának kinevezéséhez

57. üdvözli a Bizottság határozatát, amely szerint az OLAF főigazgatójának pozícióját a hivatalos lapban közzétett nyilvános ajánlati felhívás alapján töltik be, a főigazgató számára egy erős mandátum és megfelelő szavahihetőség biztosítására irányuló hatékony és szavahihető kiválasztás érdekében,

(1) HL L 136., 1999.5.31., 1. o.

2005. június 7., kedd

58. tudomásul veszi a Bizottság 2005. február 22-i döntését (1691. ülés), hogy a Hivatal eddigi főigazgatóját a pozíció újbóli betöltéséről hozott határozatig a folyó ügyek intézésével megbízza;
59. úgy ítéli meg, hogy jobb lett volna, ha a Bizottság a Parlamenttel és a Tanáccsal egyetértésben kinevezett volna egy ideiglenes igazgatót, aki nem lett volna korlátozva cselekvési szabadságában; úgy véli, hogy az OLAF-rendeletet ki kell egészíteni egy ideiglenes igazgató kijelölésére vonatkozó rendelkezésekkel;
60. emlékeztet arra, hogy már az OLAF tevékenységének értékeléséről szóló bizottsági jelentésre vonatkozó, 2003. december 4-én kelt állásfoglalásának ⁽¹⁾ 55. pontjában megkövetelte az OLAF főigazgatói pozíciója betöltésének időben történő nyilvános pályázati eljárását és a mostani késedelem egyedül és csakis a Bizottságnak róható fel, amely túl sokáig tétlen volt, mielőtt a szükséges eljárási lépéseket megtették volna;
61. különösen fontosnak tartja, hogy további szükségtelen késedelem ne lépjen fel, és a pozíció újbóli betöltéséről szóló határozatot amint lehetséges hozzák meg;
62. hangsúlyozza, hogy a Bizottság az OLAF-rendelet 12. cikke értelmében a szükséges kvalifikációval rendelkező jelentkezők listáját csak az OLAF Felügyeleti Bizottságának támogató állásfoglalása után készítheti el, tehát a felügyeleti bizottságnak meg kell adni a lehetőséget, hogy megvizsgálja és értékelje az összes beérkező pályázatot, mielőtt a Bizottság ennek alapján az alkalmas jelöltek listáját összeállítja;
63. hangsúlyozza, hogy a Bizottság az OLAF főigazgatóját a Parlamenttel és a Tanáccsal egyeztetve nevezi ki, tehát egyetértést kell elérni; emlékeztet arra, hogy ezt a szabályozást azért alakították ki, mert az OLAF főigazgatójának széles körű jogosultságai (vizsgálatok indítása és lezárása, információk átadása a nemzeti igazságügyi hatóságoknak) nem csak a Bizottság tagjaira és tisztviselőire terjednek ki, hanem a Parlamentre, a Tanácsra és a Közösség többi intézményére és szervére is;
64. azt várja, hogy a részt vevő intézmények az OLAF főigazgatói pozíciójának újbóli betöltése során ugyanúgy semleges, átlátható és tisztességes eljárással járnak el az első kinevezéssel kapcsolatos események elkerülése érdekében ⁽²⁾.

A Számvevőszék jelentése és állásfoglalásai

65. elvárja, hogy a Számvevőszék hosszú ideje beharangozott különjelentése úgy álljon időben rendelkezésre, hogy eredményeit a főigazgatói pályázó jelöltek meghallgatása során be lehessen vonni;
66. kéri a Számvevőszéket, hogy a jogalkotási javaslatokkal kapcsolatos állásfoglalásaiban a az EK-Szerződés 280. cikke értelmében a következő kérdéseket különösen vegye figyelembe:
- Hogyan erősíthető az OLAF független vizsgálati feladatköre?
 - Összefoglalhatók-e az OLAF idevágó vizsgálati jogosultságai egyetlen jogi szövegben?

Az előző években tett megjegyzések és követelések nyomon követése

67. felszólítja az OLAF-ot, hogy a 2004. novemberében megkezdett párbeszédet arról, hogy a Parlament a munkája során mely információkhoz férhet hozzá, újra kezdje el annak érdekében, hogy módot találjanak arra, hogy a parlament ellenőrzési jogosítványainak eleget tegyenek, és emellett az OLAF-vizsgálatok titkoságát is biztosítsák;

⁽¹⁾ HL C 89. E, 2004.4.14., 153. o.

⁽²⁾ Hangsúlyozza, hogy el kell kerülni az olyan helyzetet, mint 1999-ben, amikor az eljárás tisztaságával kapcsolatban kétség merült fel és egy jelölt visszavonta jelentkezését, miután a Bizottság főtíkára előzőleg bizonyos jelöltekkel kapcsolatban pozitívan nyilatkozott.

2005. június 7., kedd

68. megállapítja, hogy az Eurostat munkacsoport az OLAF jelentési időszakában 14 esetet dolgozott fel: négy külső és tíz belső vizsgálatot, amelyek közül 2004. júniusában kilencet még nem zártak le; öt vizsgálati eredményt továbbadtak a luxemburgi ill. a francia bűnüldöző hatóságoknak; elvárja a Bizottságtól és az OLAF-tól, hogy legkésőbb 2005. október 1-ig egy nyújtson be egy jelentést az elért haladásról;
69. megállapítja, hogy egy bírósági határozat szerint a Bizottság bécsi képviselőjén olyan foglalkoztatási viszonyok állnak fenn, amelyek esetében megkerülték az érvényes munka- és társadalombiztosítási előírásokat; felteszi a kérdést, hogy milyen eredménnyel járt az OLAF vizsgálata és milyen intézkedéseket tett a Bizottság; kérdezi ezenkívül, hogy eddig a Bizottságnak milyen költségei keletkeztek azáltal, hogy ezeket a munkaügyi pereket elvesztette és társadalombiztosítási járulékokat utólag kellett megfizetnie; kérdezi továbbá, hogy milyen további költségek merülhetnek fel;
70. üdvözlözi az egyes tagállamokban tapasztalható haladást, mint például a szabálytalanságok büntetésére bevezetett új törvényi szabályozásokat;
71. tudomásul veszi, hogy a Leonardo da Vinci-Program keretében a pénzeszközökkel való valószínűsíthető visszaélést vizsgálták ⁽¹⁾ és a dokumentumokat átadták a román bűnüldöző hatóságoknak;
72. tudomásul veszi, hogy élő szarvasmarha Libanonba ⁽²⁾ történő exportja során a múltban az export-visszatérítések kapcsán visszaélésekre került sor, és Németország, Franciaország és Ausztria behajtási határozatot hozott;
73. sajnálja, hogy a Bizottság eddig elmulasztott áttekintést készíteni, amelyből kiderül, hogy amely nemzetközi tanácsadó cégek tevékenykedtek ⁽³⁾ a Bizottság számára a közvetlen és közvetett kiadások területén; elvárja, hogy 2005. július 1-ig erről áttekintést kapjon;
74. emlékezteti a Bizottságot arra, hogy felkérte, hogy a Parlamentnek közleményt nyújtson be, amelyben vizsgálja, hogyan lehetne közös jogi keretet adni az OLAF-vizsgálatoknál alkalmazásra kerülő különböző jogi eszközöknek ⁽⁴⁾;
75. aggodalommal veszi tudomásul azt a sajtóban megjelent tudósítást, amely szerint az OLAF megállapította, hogy a Berlaymont-épület renoválása során a Bizottságon belüli helytelen gazdálkodás állítólag 180 millió EUR-s kárt okozott; felhívja az OLAF-ot, hogy tisztázza a pontos tényállást; a Bizottságtól 2005. szeptember 1-ig felvilágosítást kér arra vonatkozóan, hogy a Bizottság részéről a vonatkozó OLAF-jelentés alapján milyen lépések megtételére került sor;
76. csalódását fejezi ki a Bizottság negatív reakciója iránt a 2002-es bizottsági mentesítéshez kapcsolódó 2004. április 21-i állásfoglalásának ⁽⁵⁾ 123. pontját illetően, amely az szerepel, „(...) hogy a Bizottság engedélyez olyan termékeket, amelyek helytelenül vagy hamisan, mint az árutovábbítási eljárásán kívül eső termékek lettek megjelölve, amelynek folyományaként az árugaranciát nem lehet biztosítani és a dokumentumokat vissza kell küldeni az EU-ba való belépési pontként szolgáló országba és ezzel a hamisítás elleni harc gyengül; (...)”; ismételten felhívja a Bizottságot, hogy azonnali hatállyal vessen véget ennek a gyakorlatnak és javasolja a vámügyi törvény megfelelő módosítását;
77. úgy véli, hogy a Költségvetési Ellenőrző Bizottság feladata figyelemmel kísérni az Unió kiadásait és a Bizottságnak képesnek kell lennie annak megállapítására, hogy a kifizetések a költségvetési rendelkezésekkel összhangban és a kitűzött politikai céllal történnek-e; ezért ajánlja az Elnökségnek, hogy hatalmazza fel ezt a bizottságot, hogy tagjai közül kisebb küldöttségeket indítson tényfeltáró utakra akkor is, ha – megfelelően indokolt esetben – ezek az utak az Unió területén kívüli utazást jelentenek;

*
* *

78. utasítja elnökét, hogy ezen állásfoglalást továbbítsa a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bíróságnak, a Számvevőszéknek, az OLAF Felügyeleti Bizottságának és az OLAF-nak.

⁽¹⁾ Ld. fent említett, 2004. március 30-i állásfoglalásának 13. és 14. pontját.

⁽²⁾ Ld. fent említett, 2004. március 30-i állásfoglalásának 23. és azt követő pontjait.

⁽³⁾ Ld. fent említett, 2004. március 30-i állásfoglalásának 52. pontját.

⁽⁴⁾ Ld. fent említett, 2004. március 30-i állásfoglalásának 41. pontját.

⁽⁵⁾ HL L 330., 2004.11.4., 82. o.